

jih prislomili k hiši ter so se napotili proti Bregarju. Pomočnik je poklical mojstra in njegovega brata Ivana Ostanek, ki je po poklicu zidar. Ta družba je prepoznala, da so se pripeljali tatovi po blago, katerega so bili pokradli pred dnevi pri Bregarju in so ga skrili v njegov listnjak. Ko so vlomilci opazili, da jim preti nevarnost, so

se spustili v beg na kolesih. Pri zasledovanju je dobil Ivan Ostanek od enega izmed tatov strel pod srce. Hudo ranjenega so prepeljali v ljubljansko bolnišnico, kjer mu že gre na bolje. Že koj pri prvem zasledovanju so prijeli dva tata, a bili so štirje. Bregar je dobil pokradeno blago nazaj.

Veličastna proslava dvojne jubileja na narodnem taboru v Črenšovcih

Spređaj smo opisali največkratnejši spređod, katerega je doalej doživela Slovenska Krajina v proslavo 20 letnice Jugoslavije in 25 letnice »Novine«.

Ko se je razvrstil tri četrti ure trajajoči spređod po ogromnem zborovalnem prostoru, na katerem je stala častna tribuna z oltarjem, se je podal voditelj dr. Anton Korošec s spremstvom z balkona »Našega doma« na zborovalnišče, kjer je bil deležen viharnega pozdrava 18 tisočglave ljudske množice.

Služba božja

Asistirano sv. mašo s cerkvenim govorom je opravil kot zastopnik škofa g. stolni dekan dr. Fr. Cukala, ki je tudi prečital pismo g. škofa dr. Iv. Tomažiča, v katerem je poslal vladika vsem zborovalcem pozdrav in blagoslov. Pobožnost pri službi božji je še posebno povzdigovala krasno in ganljivo ljudsko petje.

Voditelj Prekmurcev otvori tabor

Po sv. maši je otvoril tabor g. Jožef Klekl, voditelj Prekmurcev. Spomnil je navzoče na proslavo 20 letnice Jugoslavije, katere je prinesla Prekmurcem tolikanj zaželjeno svobodo v narodni državi. G. Klekl je naznanil zborovalcem, da bodo odposlane s tabora vdanostne brzojavke vsemu kraljevskemu domu, predsedniku vlade in škofu dr. Iv. Tomažiču. Za soglasno sprejetim predlogom g. Klekla je zalgala godba državno himno, na govorniški oder je stopil z nepopisanim navdušenjem pozdravljeni g. notranji minister dr. Anton Korošec kot glavni govornik.

*

medsebojnem prepiru oba v zapor. Ogoljufani je bil še toliko nespameten, da je izpovedal po aretaciji, kako je napravil zaobljubo, če bo uspela ponarejevalna zadeva in bo naenkrat obogatel. Naročil je dragoceno razpelo za nov križ v zahvalo za primer, ako bo vsaj nekaj res od tega, kar mu je obetal lažni ponarejevalec.

Ko je plačal prav debelo potegavščino poleg go-tovine še z zaporom, ni hotel poravnati izdatkov ne za novo razpelo in ne za križ.

Zaarano zaobljubo je moral po prestani kazni izpolniti do pare natančno v pravem denarju. Zaobljubljenega križa sicer ni postavil, a je bil kljub temu deležen od vseh strani toliko škodoželjnih zbadljivk ter posmeha, da je hudo zbolel in odromal mnogo, mnogo prerano pod grudo.

Vse številne prevare z izdelovanjem denarja, katere je popisovalo časopisje v svarilo, ali pa so bile znane po bližnjih okolica, kjer so se dogodile, nikakor niso spametovale lahkovernežev. Večkrat ni postal previden ter pametnejši niti taisti, ki je že enkrat nasedel ter je naravnost silil in tiščal še drugič in tretjič v osleparjenje pod kako novo krinko.

Beseda dr. A. Korošca

Draga Slovenska Krajina!

Stoletja in stoletja po smrti kneza Koclja te nismo smeli pritisniti na svoje srce. Kakor mlada nevesta si nam bila skrivna in odtegnjena, naša ljubezen je morala biti ponižna in tiha. Šele pred 20 leti si se nam smela pridružiti in videli smo tvojo lepoto, tvojo dobroto in tvojo zvestobo. Danes slavimo na teh blagoslovljenih tleh Slovenske Krajine 20 letnico, odkar si se pridružila Sloveniji in Jugoslaviji. Sedaj si naša in nihče te nam ne more več vzeti. In nam te tudi nihče vzeti ne bo!

Namen slovenskih taborov

Nekateri mislijo in trdijo, da smo mi slovenski JRZevci pričeli s svojimi tabori in govori neka-ko volilno borbo. Daleč od cilja! Kdor tako misli, se zelo moti. Mi ne stojimo v volilni dobi. Tabori nam ne služijo za volitve, četudi to ne bi bilo nič hudega, tabori nam služijo, da vsemu svetu do-kažemo svoja nacionalna in patriotska čustva, da pred vsem svetom priznamo svojo slovensko in jugoslovansko zavednost ter da izjavimo vsem in vsakemu svojo zvestobo in vdanost našemu kralju in vsemu kraljevskemu domu. Te tabore prireja naša stranka JRZ sama, oprta na svoje lastne ljudi in moči, to pa zato, ker nečemo in ne moremo skupaj sedeti z našimi starimi de-nunciati, ki so nam opljuvali našo vdanost do države, do naroda in do Cerkve, nečemo pa tudi skupaj sedeti z internacionalnimi brezbožniki, brezdomovinci in prekucni. Mi pa smo, hvala Bogu, tudi močni in številni dovolj, da sami lahko

prirejamo tako veličastne narodne in državoljub-ne prireditve, kakor so naši tabori.

Dr. Korošec o narodnih manjšinah

Slovenska Krajina je, kakor že ime samo kaže, slovenska zemlja. Imamo pa na tej zemlji tudi nekaj tisočev Mažarov, po statistiki 7607, a Slo-venec je 83.110. Toda teh Mažarov mi ne pri-tiskamo, ampak jih upoštevamo. Mislim, da se noben Mažar, ki živi pri nas v Jugoslaviji, ne pri-tožuje in ne more pritoževati. Mi smo polni obzi-rov do narodnih manjšin in izpolnjujemo njih upravičene želje.

Mi pa imamo svojo kri tudi onkraj jugoslovansko-mažarske meje, in to Slovence, Hrvate in Srbe, torej sestavne dele celotnega jugoslovanskega naroda. Te krvi ne zatajujemo in je kot čisti nacionalisti tudi ne moremo zatajiti. Naj govore številke: Slovencev je na Mažarskem 6087, Bunjevcev in Šokcev 150.312, Srbov 6078, tako da je jugoslovanskega nacionalnega elemen-ta v Mažarski nad 160.000 duš.

Ti naši bratje v manjšini si želijo isto, kar želijo Mažari v Jugoslaviji zase. Obojestransko upoštevanje teh želj bi nedavno sklenjeno prija-teljstvo samo utrdilo in potem bi bila Mažarska si bliže mirotvorni organizaciji Male zveze.

Jugoslavija in judovsko vprašanje

Drugič v Sloveniji nimamo judov, pač pa jih je malo število tukaj v Prekmurju, vsega 476. Vseh judov imamo v Jugoslaviji približno 70.000. Zato naj nekaj besed izgovorim tudi o danes pe-roštem judovskem vprašanju. Pri nas v Jugosla-viji, čemur ste vsi priča, ne obstoji judovsko vprašanje. Jugoslavija je izmed redkih držav, katere to vprašanje ne vznemirja. To je najboljši dokaz, da judje pri nas uživajo polno zaščito za-konov, da se judje pri nas tretirajo kot ravno-pravni državljani. Vse dobrote zakona se delijo enako judom kakor drugim državljanom, kajpada tudi vse strogosti zakona. Kar pa se tiče priselje-vanja judov iz drugih držav, kar je danes na dnevnem redu, pa se držimo tega načela: Nabe-na država na svetu v današnjih priklakah ne želi, da se ji poveča število njenih manjšin, naj si bo to manjšina jezikovna, verska ali druga. Tega načela se drži tudi kraljevina Jugoslavija. Mi-slim, da je to v sedanjih priklakah pametno in zelo trezno stališče.

Dravsko polje je bilo preplavljeno z laži-ponare-jevalci, ko je prestal Franc Rupnik priaojeno mu drugo večjo kazen in je zapustil mariborsko kazni-nico 19. marca 1936.

Izpuščeni mojster na ogledih po zaposlitvi

Komaj je prestopil Rupnik prag kaznilnice in je zasijalo nad njim poletno sonce svobode, jo je urezal kar preko glavnega mariborskega mosta v svoje že večkrat omenjeno stanovanje ob Dravi, katero je bilo zanj ob vsakem času in še po tolikih letih pri-pravljeno ter na razpolago.

Bogznaj kolikokrat mu je prebrskala in prevrgla njegov stan policija. Iztaknila je marsikaj obtežil-nega in mu je zaplenila dostikrat dragocene naprave ter ponarejevalne pripomočke. Do danes pa ni uspelo oblasti, da bi se bila polastila mojstrovega najdraž-jeja predmeta — fotografskega aparata.

Rupnik hrani še danes neke skrito izredno po-srečeno izdelano fotografsko lečo, s katero je ustvar-jal na zagoneten in samo njemu znan način denarne posnetke, jih prenašal na kovinaste plošče in izdelo-val mojstrsko posrečene potvorbe.

(Dalje prihodnjik)

denar in notar ga ji je izročil. Ko je Moncigallo odsedel svojo kazen, ni hotela njegova »zaročen-ka« ničesar siliti o kakšni poroki, a tudi ne o tem, da bi vrnila de-nar. Sedaj si išče nesreč-ni »srečnic« dobitnik v igri pravice pri sodnikih.

Vroč reke

Huda potresna nesreča se je zgodila na japon-skem otoku Hokaidu. Ves otok so pretresli hudi sunki, ceste, mostovi in železniške proge so bile razdejane. Devet vla-kov je obetalo na odprti progi. Gladina jezera Kučara se je znižala za pol metra, istočasno pa je nastala v sosednem ozemlju poplava. Male reke, ki so prihajale z gora na severu, so no-sile deloma vrelo vodo s seboj.